

Bedrijfsgegevens

Maatschap Huls
 Silvolde
 1300 zeugen
 45 hectare land
 3 vaste medewerkers

"We hebben de bouw altijd in eigen beheer gedaan en dat bevalt prima"

"Ik vind het *fijn* om het bedrijf samen met Ruud te runnen"

Op zijn zevende levensjaar riep Ruud Huls (29) uit Silvolde dat hij niet naar school hoefde: hij werd toch boer. Na het afronden van zijn mbo-opleiding 'veehouderij' kwam zijn jongensdroom uit. Hij werd varkensboer. Samen met zijn ouders Harrie (58) en Mieke (58) runt hij een bedrijf waar inmiddels 1300 zeugen een thuisbasis vinden.

Tekst en beeld: Ellen van den Manacker

Geschiedenis

Harrie: "Vroeger hadden we koeien, varkens en kippen. De kippen zijn, toen ik in het bedrijf kwam, al snel weggegaan. Op een gegeven moment besloten mijn vader en ik dat we ons wilden specialiseren in zeugen. De koeien waren arbeidsintensief, dus werd de keuze gemaakt om de melk te verlesen. Bovendien hadden we destijds te weinig grond en was er niets te koop bij ons in de buurt."

Mieke: "Toen de melkkoeien weggingen, hielden we het jongvee voor de opfok. We hadden 100 stuks jongvee. Toen de mond-en-klauwzeer kwam, hebben we al het jongvee weggedaan. Qua regelgeving ging, tijdens de mond-en-klauwzeer, het jongvee niet samen met de

zeugen. Maar het jongvee was ook arbeidsintensief en de opbrengst was laag."

Harrie: "Vanaf 2001 hebben we ons volledig gespecialiseerd in zeugen, we huisvesten er nu 1300. En als ik heel eerlijk ben: de andere takken mis ik ook niet."

Maatschap

Ruud: "Nadat ik mijn studie 'veehouderij' in Doetinchem had afgerond, ben ik thuis op het bedrijf gaan werken. We waren net plannen aan het maken voor nieuwbouw. De toenmalige accountant adviseerde dat het gunstiger was om later in maatschap te treden: een stal die een jaar staat wordt veel lager getaxeerd dan een stal die nog gebouwd moet worden. Anders zou ik moeten meedelen in de nieuwwaarde. Sinds drie jaar zit ik nu officieel in

maatschap. Daarvoor werkte ik in loondienst met een boekhoudkundige arbeidsvergoeding."

Harrie: "Ik vind het fijn om het bedrijf samen met Ruud te runnen. Hij werkt al vanaf zijn tiende mee op het bedrijf. Ruud is begonnen met de zorg voor de kraamstal. Nu is hij verantwoordelijk voor het hele bedrijf."

Ruud: "Het valt mij niet tegen om aan het roer te staan. Ik ben langzaam in alle facetten van het bedrijf gegroeid. Mijn vader is de vliegende keep in het bedrijf: hij springt overal bij waar nodig is. Daarnaast regelt hij, samen met de loonwerker, al het landwerk, zoals injecteren, maaien en het maïsland klaarmaken. Voor de dragende zeugen in de dekstal en de kraamzorg worden we bijgestaan door drie personeelsleden die gezamenlijk 75 uur op ons bedrijf werken."

Ruud Huls
Varkenshouderij
Silvolde
29 jaar
Lid van AJK Oude
IJsselstreek

“Het valt mij
niet tegen om
aan het roer
te staan”

“We waren net plannen aan het maken voor nieuwbouw, dus adviseerde de accountant dat het gunstiger was om later in maatschap te treden”

Uitbreiding

Harrie: “Toen we vroeger besloten ons te specialiseren op de varkens, begonnen we met 350 zeugen. Door de jaren heen hebben we heel wat verbouwd en bijgebouwd. Ondertussen zijn we gegroeid naar 1300 zeugen.”

Ruud: “Toen ik op het bedrijf kwam werken, hebben we wel eens nagedacht over hoe we het bedrijf voor twee gezinnen rendabel konden maken. Maar het is nooit ons doel geweest om tot deze grootte uit te breiden. De bouwkaavel is nog niet vol. Maar we hebben nu de perfecte structuur in ons bedrijf: goede looplijnen, gescheiden functiegebieden en een deel van onze gespeende biggen op een ander bedrijf. Als we het bedrijf nu weer gaan uitbreiden gaat die logica eruit.”

Bouw

Harrie: “We hebben de bouw altijd in eigen beheer gedaan en dat bevalt prima. Hierdoor besparen wij meer dan 10%.”

Ruud: “Bij de laatste verbouwing hebben we de bouwtekening in onze kantine gehangen. Iedereen die de tekening zag hangen, hebben we gevraagd: ‘wat vind je ervan?’. Met de tips en ideeën van alle bezoekers die op ons bedrijf kwamen, hebben we een mooi eindresultaat neergezet.”

Mestafzet

Ruud: “De mest van onze varkens blijft in de buurt. Wij hebben zelf 25 hectare land in eigendom en 20 hectare in pacht, daar gaat de dunne mest van de kraamzorg heen. De dikke mest, met meer mineralen, zetten we af in de buurt. Dat regelt onze loonwerker.”

Harrie: “Wij zitten qua mest in een gebied waar we het goed kwijt kunnen. Er komt zelfs meer vraag naar mest, omdat varkensboeren in de omgeving stoppen maar ook door de landelijke trend. Goed weer in het uitrijseizoen is erg belangrijk.”

Mestbeleid

Harrie: “Ik hoop dat het nieuwe beleid voorkomt dat er zoveel geld omgaat in de mestsector. Het doel is dat er veel mineralen buiten de landbouw afgezet worden. Hierdoor komt er meer vraag naar mest en zal mest een gewaardeerd product worden.”

Ruud: “De overheid moet een eenduidiger beleid gaan voeren, waarin nieuwe initiatieven voor mestverwerking worden ondersteund: die komen nu maar matig van de grond.”

Dierrechten

Ruud: “Ik weet niet beter dan dat er dierrechten zijn in onze sector. Als het mestbeleid zichzelf goed reguleert, gaan de dierrechten er af. Dat zou mooi zijn. Het is gebakken lucht: een duur stuk papier waarop staat dat we het recht hebben om een zeug te hebben. Ook voor onze concurrentiepositie is het positief als de dierrechten er afgaan.”

Toekomst

Mieke: “Binnenkort gaan Harrie en ik verhuizen en gaat Ruud met zijn vriendin op het bedrijf wonen. Ik vind dat diegene die het bedrijf voor het grootste deel runt, ook op het bedrijf moet wonen. Dit is het moment dat wij een stapje terug moeten doen.”

Ruud: “Op het bedrijf denken we erover na om zelf onze zeugen aan te fokken. Onze fokker stopt met het fokken van onze huidige genetica. Dat stelt ons voor een keuze: gaan we op zoek naar een nieuwe fokker of gaan we zelf aanfokken, en met welke genetica? We hebben daarover nog niets besloten, maar de keuze moet binnen nu en een maand wel gemaakt zijn.”